

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 września 2010 r., nr (...), na podstawie art. 210 ust.1, 2 i art. 209 ust 1 pkt 4 w zw. z art. 56 ust 3 pkt (16) oraz art. 61 ust 4 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo Telekomunikacyjne (Dz.U. NR 171, poz. 1800 z późn. zm.) oraz art. 104 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 z późn. Zm.) w zw. z art. 206 ust 1 Pt., po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. w związku z naruszeniem obowiązków informacyjnych w stosunku do użytkowników końcowych (...) Sp. z o.o. przy zawieraniu umów o świadczenie usług połączeń telefonicznych, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, nałożył na (...) Sp. z o.o. karę pieniężną za naruszenie obowiązków informacyjnych w stosunku do użytkowników końcowych (...) przy zawieraniu umów o świadczenie usług telefonicznych polegających na:

1. nieokreśleniu w umowach o świadczenie usług połączeń telefonicznych, sposobu uzyskania informacji o aktualnym cenniku usług audiotekstowych, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 56 ust 3 pkt (16) Pt. oraz
2. niedostarczeniu abonentom wraz z umowami o świadczenie usług połączeń telefonicznych cennika usług audiotekstowych, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 61 ust 4 Pt.,

w wysokości 125.000 zł. (sto dwadzieścia pięć tysięcy złotych) płatną do budżetu państwa.

W uzasadnieniu Decyzji Prezes UKE wskazał, iż w toku przeprowadzonego postępowania kontrolnego ustalono, że kontrolowane umowy, regulaminy oraz cenniki nie zawierają zapisów określających sposób uzyskania informacji o aktualnym cenniku usług audiotekstowych, co stanowi naruszenie art. 56 ust 3 pkt (16) Pt. Ponadto na podstawie przeprowadzonej kontroli ustalono, że wszystkie skontrolowane umowy, wymienione w załączniku do protokołu kontroli, wymieniają w swej treści dokumenty, które stanowią integralną część Umowy o Świadczenie Usług Telekomunikacyjnych (...) i co do których abonent oświadcza, że otrzymał je w momencie podpisania umowy. Są to regulaminy i cenniki, jednak brak wśród nich wskazania oferty promocyjnej, która będąc cennikiem nie jest dostarczana nieodpłatnie abonentowi wraz z umową o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, co zdaniem Prezesa UKE stanowi naruszenie art. 61 ust 4 Pt.

Opisany stan rzeczy tworzy według Prezesa UKE sytuację, w której abonent zawierając umowę o świadczenie usług połączeń telefonicznych nie uzyskuje informacji o sposobie uzyskania informacji o aktualnym cenniku usług audiotekstowych, jak również nie otrzymuje samego cennika, nieodpłatnie wraz z umową o świadczenie publicznie dostępnych usług telefonicznych.

Wobec powyższego, Prezes UKE zdecydował o nałożeniu na (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kary pieniężnej, której wysokość ustalona została w oparciu kryteria wymiaru kary takie jak zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu oraz możliwości finansowe Spółki.

Od powyższej Decyzji powódka - (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. wniosła odwołanie zaskarżając ją w całości. Zaskarżonej Decyzji strona powodowa zarzuciła:

1. Naruszenie przepisów prawa materialnego, tj:
  - a) Przepisu art. 209 ust. 1 pkt 4) Prawa telekomunikacyjnego poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i w konsekwencji błędne przyjęcie, iż obowiązek określania w umowach o świadczenie usług telekomunikacyjnych sposobu uzyskania informacji o aktualnym cenniku oraz obowiązek dostarczania abonentom, przy zawieraniu umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych, cennika stanowią obowiązki informacyjne wobec użytkowników końcowych w rozumieniu art. 209 ust.1 pkt 4) Prawa

telekomunikacyjnego,

b) przepisu art. 56 ust. 3 pkt 16) Prawa telekomunikacyjnego w zw. z art. 209 ust. 1 pkt

4) Prawa telekomunikacyjnego poprzez pominięcie argumentacji powoda w zakresie zamieszczonej w regulaminach świadczenia usług telekomunikacyjnych definicji „Cennika usług telekomunikacyjnych (...) sp. o.o.” i zakresu usług nim objętych, co doprowadziło do błędnego przyjęcia, iż powód nie określa w umowach o świadczenie usług telekomunikacyjnych sposobu uzyskania informacji o aktualnym cenniku usług audiotekstowych, co z kolei zdaniem Prezesa UKE narusza obowiązki informacyjne wobec użytkowników końcowych,

c) przepisu art. 56 ust. 3 pkt 16) Prawa telekomunikacyjnego w zw. z art. 7 Konstytucji

RP i w zw. z art. 22 Konstytucji RP poprzez przyjęcie bez podstawy prawnej, iż tylko umieszczenie w treści umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych dokładnej nazwy cennika usług telekomunikacyjnych, obowiązującej danego, indywidualnego abonenta stanowi wypełnienie obowiązku poinformowania o sposobie uzyskania informacji o aktualnym cenniku, z pominięciem stosowanej przez powoda w regulaminach świadczenia usług telekomunikacyjnych definicji „Cennika usług telekomunikacyjnych (...) sp. o.o.” i zakresu usług nim objętych, oraz z pominięciem możliwości technicznych powoda w zakresie wdrożenia takiego rozwiązania, a także ewentualnych, negatywnych konsekwencji wdrożenia takiego rozwiązania dla użytkowników, co stanowi arbitralne konstruowanie przez organ administracyjny ograniczeń i obowiązków w sferze konstytucyjnych praw i wolności.

d) przepisu art. 61 ust. 4 Prawa telekomunikacyjnego w zw. z art. 209 ust. 1 pkt 4) Prawa telekomunikacyjnego poprzez arbitralne przyjęcie, wbrew zebranemu w sprawie materiałowi dowodowemu, iż powód nie dostarcza abonentom, przy zawieraniu umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych, cennika usług audiotekstowych, co zdaniem Prezesa UKE prowadzi do naruszenia obowiązków informacyjnych wobec użytkowników końcowych.

e) przepisu art. 210 ust. 2 Prawa telekomunikacyjnego poprzez brak szczegółowej analizy wszystkich kryteriów nałożenia kary pieniężnej opisanych w powyższym przepisie, tj.: zakresu naruszenia, dotychczasowej działalności ukaranego podmiotu (powoda) oraz jego możliwości finansowych, co spowodowało nałożenie na powoda kary pieniężnej w wysokości 125.000 zł w oparciu o:

- analizę kryterium zakresu naruszenia, na podstawie arbitralnych, nie znajdujących potwierdzenia w materiale dowodowym ustaleń, iż powód dopuścił się naruszeń polegających na nieokreśleniu w umowach zawartych z 1.176.102 abonentami sposobu uzyskania informacji o aktualnym cenniku usług audiotekstowych oraz nie dostarczył grupie 1.176.102 abonentów wraz z umowami o świadczenie usług telekomunikacyjnych cennika usług audiotekstowych, a ustalenie to opiera się wyłącznie o podaną przez powoda liczbę abonentów według stanu na dzień 31 grudnia 2009 r., z pominięciem ustalenia zakresu ewentualnego naruszenia, oraz wyjaśnień i działań powoda mających na celu zapewnienie, że obowiązki dostarczania cennika usług audiotekstowych są realizowane, a także konsekwencji ekonomicznych czynu objętego karą,
- analizę kryterium możliwości finansowych powoda, sprowadzającą się do ustalenia kary na podstawie kwoty przychodu powoda w roku 2009 w granicach do (...) tego przychodu oraz stwierdzenia, że wysokość maksymalnej kary jaką Prezes UKE mógłby nałożyć na podstawie tego przepisu wynosi 43.246.380,00 PLN, zatem nałożona kara mieści się w limicie przewidzianym przepisami, z pominięciem choćby takich aspektów możliwości finansowych powoda, iż według stanu na dzień składania niniejszego odwołania, powód nie osiąga z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej dochodu w rozumieniu przepisów podatkowych oraz z pominięciem faktu, iż powód jako infrastrukturalny operator telekomunikacyjny prowadzi intensywny i bardzo kosztowny

proces inwestycyjny celem wybudowania własnej sieci telekomunikacyjnej dla potrzeb świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych z korzyścią dla użytkowników końcowych.

2. Naruszenie przepisów prawa procesowego, tj.:

- a) przepisu art. 199 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego w zw. z art. 206 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego i w zw. z art. 6 k.p.a. poprzez wszczęcie kontroli poprzedzającej wydanie zaskarżonej decyzji, w zakresie realizacji obowiązków określonych w art. 60a ust. 1 pkt 2 Prawa telekomunikacyjnego w zw. z art. 59 ust. 1 i art. 56 ust. 3 pkt 9) Prawa telekomunikacyjnego, art. 57 ust. 6 Prawa telekomunikacyjnego oraz art. 61 Prawa telekomunikacyjnego, co odpowiednio ukierunkowało odpowiedzi powoda w trakcie kontroli, a następnie wyprowadzenie z dostarczanych informacji wniosków w zakresie istnienia zupełnie innych naruszeń - art. 56 ust. 3 pkt 16) Prawa telekomunikacyjnego i art. 61 ust. 4 Prawa telekomunikacyjnego i wszczęcie postępowania w sprawie nałożenia kary, z pominięciem wyjaśnień powoda.
- b) przepisu art. 206 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego w zw. z art. 7 k.p.a. poprzez brak dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego,
- c) przepisu art. 206 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego w zw. z art. 77 §1 k.p.a., poprzez brak zebrania i rozpatrzenia w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego.
- d) Przepisu art. 206 ust 1 Prawa telekomunikacyjnego w zw. z art. 80 k.p.a. i w zw. z art. 6 k.p.a. poprzez arbitralne, niepoparte żadnymi dowodami przyjęcie, że powód nie dostarcza na rzecz abonentów cennika usług audiotekstowych przy zawarciu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, oraz nie zamieścił w umowach z abonentami sposobu uzyskiwania informacji o aktualnym cenniku usług audiotekstowych, a naruszenie to dotyczyło 1.176.102 abonentów.

Mając na uwadze powyższe zarzuty, pełnomocnik powódki wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości, a w przypadku nieuwzględnienia tego żądania przez Sąd, wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez odpowiednie zmniejszenie nałożonej kary pieniężnej, z uwzględnieniem kryteriów opisanych w art. 210 ust 2 Pt. Ponadto pełnomocnik powódki wniósł o przeprowadzenie dowodów wskazanych w treści uzasadnienia odwołania, przeprowadzenie rozprawy oraz zasądzenie na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Pozwany Prezes UKE, w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie w całości, zasądzenie od strony powodowej na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany wniósł również o przeprowadzenie rozprawy.

Ustosunkowując się do stanowiska Prezesa UKE, pełnomocnik powódki podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił, co następuje:

Powódka - (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne.

W dniu 30 czerwca 2008 r. (...) wprowadził Ofertę Promocyjną „Dostęp do numerów infolinii i serwisów audiotekstowych” zawierającą cennik połączeń na numery infolinii i serwisów audiotekstowych .

W okresie od 26 stycznia 2010 r. do 1 marca 2010 r. na podstawie art. 199 ust 1 Pt. oraz upoważnienia Prezesa UKE nr (...) z dnia 8 stycznia 2010 r., pracownicy Urzędu Komunikacji Elektronicznej Delegatura w R., przeprowadzili postępowanie kontrolne, którego przedmiotem było sprawdzenie przestrzegania przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.

przepisów Prawa telekomunikacyjnego, w szczególności obowiązków określonych w art. 60a ust 1 pkt 2) Pt w zw. z art. 59 ust 1 i art. 56 ust 3 pkt 9) Pt, art. 57 ust 6 Pt oraz art. 61 Pt. (k.63-133 akt adm.)

Na podstawie przeprowadzonej kontroli, w dniu 4 czerwca 2010 r. wydane zostały zalecenia pokontrolne, w których Prezes UKE wezwał (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. do usunięcia w terminie 60 dni od dnia doręczenia niniejszych zaleceń pokontrolnych stwierdzonych nieprawidłowości polegających na naruszeniu:

1) art. 56 ust 3 pkt 16) Pt poprzez nieokreślenie w umowach o świadczenie usług połączeń telefonicznych, sposobu uzyskania informacji o aktualnym cenniku usług audioteksowych, zawartym w Ofercie nr (...),

2) art. 61 ust 4 Pt poprzez niedostarczenie abonentom wraz z umowami o świadczenie usług połączeń telefonicznych cennika usług audioteksowych, zawartym w Ofercie nr(...),

3) art. 57 ust 6 Pt poprzez zawyżenie wysokości roszczeń z tytułu jednostronnego rozwiązania umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych przez abonenta lub dostawcę usług z winy abonenta, przed upływem terminu, na jaki zostały zawarte, w oparciu o Ofertę nr 2 i Ofertę nr 3. (k.44-45 akt adm.)

W toku przeprowadzonej kontroli, której przedmiotem były umowy zawierane przez powoda, regulaminy oraz cenniki, Prezes UKE stwierdził występowanie nieprawidłowości w działalności powoda polegające na niewypełnianiu przez (...) obowiązków wynikających z art. 56 ust 3 pkt 16 Pt i art. 61 ust 4 Pt.

Skontrolowane przez Prezesa UKE umowy, regulaminy oraz cenniki nie zawierały zapisów określających sposób uzyskania informacji o aktualnym cenniku usług audioteksowych.

Z treści skontrolowanych umów wynika, iż klienci kwitowali przy podpisaniu umowy odbiór regulaminu i cennika, które to dokumenty stanowiły integralną część umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. W treści umów zawieranych z abonentami brak jest zapisu o dostarczeniu abonentowi przy podpisywaniu umowy, będącej cennikiem, Oferty promocyjnej. (umowy k.109-113 akt adm.)

We wzorcu umownym o świadczenie usług telekomunikacyjnych znajduje się informacja o tym, że „Cennik Usług Telekomunikacyjnych (...)sp. z o.o. jest dostępny w każdym punkcie sprzedaży (...) oraz na stronie internetowej operatora.” Na stronie internetowej (...) w zakładce „cenniki”, brak jest jednak oferty promocyjnej, a ponadto żaden z zamieszczonych tam cenników nie określa cen połączeń na numery infolinii i serwisów audioteksowych

Pismem z dnia 8 kwietnia 2010 r., Prezes UKE zawiadomił Spółkę o wszczęciu z urzędu, na podstawie art. 61 §1 i §4 k.p.a. w zw. z art. 206 ust 1 i art. 209 ust 1 pkt 4 Pt., postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na Spółkę, za naruszenie obowiązków informacyjnych stosunku do użytkowników końcowych tj. za naruszenie dyspozycji art. 209 ust 1 pkt 4 Pt. (k.61 akt adm.)

W odpowiedzi, w piśmie z dnia 26 kwietnia 2010 r., Spółka przedstawiła swoje stanowisko w odniesieniu do zarzutów organu antymonopolowego. (...) wskazała przede wszystkim, że w dniu wprowadzenia oferty, a także w dniu jej zmiany, nie istniał jeszcze obowiązek doręczania abonentom zmiany warunków oferty. Jednocześnie Spółka oświadczyła, że realizowane są obowiązki informacyjne wobec abonentów, dotyczące doręczenia przy zawieraniu umowy o świadczenie usług obowiązującego cennika usług telekomunikacyjnych. (k.51-59 akt adm.)

Pismem z dnia 15 czerwca 2010 r., Prezes UKE zawiadomił Spółkę o zakończeniu zbierania materiału dowodowego załączając do pisma zalecenia pokontrolne. (k.47 akt adm.)

W piśmie z dnia 29 czerwca 2010 r., (...) Sp. z o.o. przedstawiła swoje stanowisko w sprawie (k.38-42 akt adm.)

W dniu 20 września 2010 r., Prezes UKE wydał zaskarżoną decyzję.

W tym stanie faktycznym, Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkrecji i Konsumenta zważył, co następuje:

Zarzuty odwołania nie zasługują na uwzględnienie.

Strony zgodne są co do tego ,ze przedmiotowa Oferta Promocyjna jest cennikiem określającym ceny usług audiotekstowych . Sporne między stronami jest to , czy i w jaki sposób abonenci informowani są przez powoda o aktualnym cenniku usług audiotekstowych oraz czy otrzymują ten cennik nieodpłatnie wraz z umową .

Powód nie zgodził się z oceną dokonaną w zaskarżonej decyzji przez Prezesa UKE , który zarzucił mu , że nie wypełnia on obowiązku określonego w art. 56 ust 3 pkt. 16 Pt polegającego na nieokreślaniu w umowach o świadczenie usług połączeń telefonicznych sposobu uzyskania informacji o aktualnym cenniku usług audiotekstowych . Swoje stanowisko powód uzasadniał tym , że wprawdzie nie posługuje się w treści wzorca umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych wprost nazwą Oferty promocyjnej „Dostęp do numerów infolinii i serwisów audiotekstowych ” tylko ogólnym pojęciem „cennik” ale w pojęciu tym , zgodnie z jego definicją zawartą w pkt 3 Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych dla abonentów , jego zdaniem , mieszczą się również warunki przedmiotowej oferty .

W ocenie Sądu z takim stanowiskiem nie sposób się zgodzić w świetle art. 56 ust 3 pkt 16 Pt , który nakazuje aby informacje o aktualnych cennikach były przekazywane w umowie. W związku z tym za trafne należało uznać stanowisko pozwanego ,że załączany do umowy cennik , o którym mowa we wzorcu umownym , na podstawie którego zawierane są umowy z abonentami nie jest jedynym dokumentem określającym ceny usług telefonicznych a w związku z tym informacja o Ofercie promocyjnej , będącej również cennikiem powinna być także zamieszczona w treści umowy.

Powód podnosił ponadto , iż obowiązujące w jego firmie wewnętrzne procedury nakładają na przedstawicieli Spółki , zawierających w jej imieniu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z abonentami, obowiązek dostarczania przy zawieraniu umowy , kompletu dokumentów dotyczących danego klienta , w tym warunki przedmiotowej oferty.

Twierdzenie powoda nie zostało jednak poparte żadnym dowodem , który wskazywał by na faktyczne istnienie takich procedur a także , że warunki Oferty promocyjnej były każdorazowo doręczane abonentowi przy zawieraniu umowy .

W tym stanie rzeczy należy uznać za uzasadnioną konkluzję zawartą w zaskarżonej decyzji , iż abonent zawierający z (...) umowę o świadczenie usług połączeń telefonicznych nie uzyskiwał informacji o sposobie uzyskania informacji o aktualnym cenniku usług audiotekstowych jak również nie otrzymywał samego cennika , nieodpłatnie wraz z umową o świadczenie publicznie dostępnych usług telefonicznych.

W przedmiotowej sprawie doszło zatem do niewypełnienia przez (...) obowiązków wynikających z art. 56 ust 3 pkt.16 Pt i art. 61 ust 4 Pt.

Za niezasadny należało uznać zarzut powoda , iż nie znajduje oparcia w przepisach prawa zakwalifikowanie stwierdzonych w zaskarżonej decyzji naruszeń , jako naruszeń obowiązków informacyjnych wobec użytkowników końcowych w rozumieniu art. 209 ust 1 pkt. 4 ustawy Prawo Telekomunikacyjne.

Stosownie do treści art. 209 ust 1 pkt. 4 Pt każdy kto narusza obowiązki informacyjne w stosunku do użytkowników końcowych podlega karze pieniężnej. Przy czym , ustawa Prawo Telekomunikacyjne nie precyzuje , poprzez enumeratywne wyliczenie , jakiego rodzaju działania przedsiębiorcy telekomunikacyjnego należą do obowiązków informacyjnych.

Wobec tego , zdaniem Sądu do obowiązków , o których mowa w powołanym przepisie należy zaliczyć wszelkie obowiązki informacyjne przewidziane ustawą , a zatem obowiązki dotyczące informowania ogółu użytkowników końcowych , jak i obowiązki informacyjne obowiązujące w stosunku do poszczególnych użytkowników usług (taki pogląd prezentował Stanisław Piątek w : „, Komentarz Prawo telekomunikacyjne” , wydanie 2 z 2005 r. str.1141). Ustalenie pełnej treści normy przewidującej możliwość nałożenia kary finansowej za naruszenie obowiązków

informacyjnych w stosunku do użytkowników końcowych przy zawieraniu umów o świadczeniu usług połączeń telefonicznych wymaga odwołania się do właściwych przepisów prawa materialnego zawartych w ustawie.

Art. 56 ust. 3 Pt wskazuje co powinna zawierać w swojej treści umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych. W punkcie 16 art. 56 ust. 3 stanowi, iż umowa ta powinna określać w szczególności sposób uzyskania informacji o aktualnym cenniku usług oraz kosztach usług serwisowych. Art. 61 Pt określa natomiast obowiązki dostawcy usług telekomunikacyjnych w stosunku do użytkownika końcowego w zakresie ustalania cen usług a ust. 4 tego artykułu, wskazując na znaczenie upublicznienia cennika usług, nakłada na dostawcę obowiązek dostarczenia tego cennika abonentowi.

Jako niewykonanie obowiązków informacyjnych należało w ocenie Sądu zakwalifikować także sytuację braku doręczenia cenników przy zawieraniu umowy .

Należy przy tym mieć na uwadze , że informacje uzyskane przez abonentów w wyniku realizacji powyższych obowiązków są informacjami ważnymi z punktu widzenia użytkownika. Będą bowiem dla niego podstawą do podejmowania decyzji w przedmiocie zawarcia i realizacji umowy o usługi telekomunikacyjne.

W związku z powyższym , w ocenie Sądu, naruszenie przez przedsiębiorstwo telekomunikacyjne przy zawieraniu umów z abonentem obowiązków informacyjnych wskazanych w powyższych przepisach prawa materialnego mogło stanowić dla Prezesa URE podstawę do nałożenia na powoda kary pieniężnej z art. 209 ust. 1 pkt. 4.

W ocenie Sądu za niezasadny należało uznać zarzut powoda zastosowania przy wydawaniu zaskarżonej decyzji niewłaściwej podstawy prawnej , co winno skutkować jej uchyleniem. Zdaniem powoda zakwalifikowanie przez Prezesa UKE w zaskarżonej decyzji jego zachowania powinno nastąpić na podstawie art. 209 ust 1 pkt 13a a nie na podstawie art. 209 ust 1 pkt 4 .Powód wywodził , iż obowiązek zamieszczenia informacji o sposobie uzyskiwania informacji o aktualnym cenniku to obowiązek odpowiedniego kształtowania treści umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych na etapie zawierania tej umowy. W zakresie dotyczącym naruszeń przepisu art. 56 Prawo telekomunikacyjne przewiduje jedynie możliwość nałożenia kary w przypadku naruszenia ust 5 cytowanego przepisu. Również tylko przepis art. 209 ust 1 pkt 13a mógłby stanowić podstawę prawną nałożenia kary w razie stwierdzenia naruszenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązków wynikających z art. 61 ust 4 Prawa telekomunikacyjnego.

Z argumentacją powyższą w ocenie sądu nie można się zgodzić albowiem jak zostało wskazane powyżej , czyn jakiego dopuścił się powód mieści się w definicji naruszenia obowiązków informacyjnych wobec użytkowników końcowych o czym stanowi art. 209 ust 1 pkt 4 Pt. Należy mieć także na uwadze , iż zachowanie powoda zarówno przed zmianą ustawy Prawo Telekomunikacyjne jak i po zmianie było zachowaniem niedozwolonym i penalizowanym.

Z powyższych względów wbrew zarzutom odwołania prawidłowym było zakwalifikowanie zachowania powoda za które została wymierzona kara na podstawie art. 209 ust. 1 pkt. 4 Pt

Za bezzasadny należało uznać zarzut naruszenia art. 210 ust 2 Pt poprzez brak szczegółowej analizy wszystkich kryteriów nałożenia kary pieniężnej opisanych w powołanym przepisie.

Wymierzona kara w wysokości 125.000 zł zawiera się w określonych ustawą granicach i orzeczona została w dolnej granicy jej wymiaru. Wysokość kary została ustalona z uwzględnieniem ustawowych kryteriów jej wymierzenia . Należy mieć na uwadze , iż stwierdzone naruszenia przez powoda przepisów Pt dotyczą praw konsumentów , podlegających szczególnej ochronie przez Prezesa UKE z uwagi na nierównoprawną pozycję konsumenta w relacjach z przedsiębiorcą . Wysokość wymierzonej kary uwzględnia również w sposób prawidłowy dotychczasową działalność spółki i jej możliwości finansowe.

W zakresie zarzutu niewyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy, zważyć należało, iż w postępowaniu przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów powódka miała możliwość przedstawienia wszystkich wniosków i twierdzeń, które jej zdaniem powinny być wyjaśnione w toku postępowania.

Z tych względów odwołanie należało oddalić wobec braku podstaw do jego uwzględnienia (art. 479⁶⁴§1 kpc).

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sporu, na podstawie art. 98kpc.

SSO Hanna Kulesza